

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ نومبر ۲۰۲۲

هدف بازی جدید انگلستان!

دوشنبه - ۲۳ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: یکی از نکات بحث برانگیز و قابل تأمل اعلامیه ایست که در این اواخر وزارت خارجه انگلستان نشر نموده و در آن از شهروندان انگلستان خواسته شده است تا به افغانستان مسافرت ننمایند، زیرا در عدم موجودیت روابط کنسولی با نظام ملاسلار و تشدید بگیر و ببند در آن کشور، خطر آن که به زندان بیفتند و اساساً دولت انگلستان مطلع نگردد تا اقدامی هر چند بی اثر جهت رهائی آنها نمایندف وجود دارد. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت. اما نخست:

۱- تعدادی از خوانندگان و حتا دوستان از مدتها بدین سو بر من انتقاد می نمایند، چرا در حالی که شخصاً در به کار بردن نامی به غیر از نام رسمی "افغانستان" از طرف منابع داخلی و خارجی با حساسیت برخورد می نمایم، خود در قبال انگلستان آن نکته را مراعات ننموده، هیچ زمانی آن کشور را نه "پادشاهی متحده United Kingdom" نامیده ام و نه هم "بریتانیای کبیر".

در پاسخ به این انتقاد و اعتراض باید بنویسم: شخصاً این حرکت را کاملاً عامدانه و هدفمندانه انجام داده کمترین کاریست برای احقاق حق میلیون ها سکاتلندی و ایرلندی و ویلزی که با زور سر نیزه "انگلیس ها" بخشی از آن کشور به شمار می روند. یعنی نمی خواهم با استعمال "پادشاهی متحده" و یا "بریتانیای کبیر" بر عملکرد اشغالگرانه "انگلیس ها" صحنه گذاشته بر شمشیر خونچکان آنها بوسه تطهیر بزنم.

۲- برگردیم به بحث امروز: با استناد به گفته های خانم "بی نظیر بوتهو"، صدراعظم وقت پاکستان و با استناد به هزاران سند و نوشته، این را می دانیم که انگلستان نقشه ایجاد حرکت طالب را مطرح و با حمایت نظامی امریکا، پول عربستان سعودی و بقیه کشور های خلیج فارس و رهبری تخنیک و عملی استخبارات نظامی پاکستان، این جرثومه جنایت و عقب مانی در زهدان چرکین "آی. اس. آی." نطفه بسته است.

این را هم می دانیم که نه تنها دولت انگلستان و شرکاء هنگام به قدرت گماردن طالب و تشکیل "امارت اسلامی" برای نخستین بار، نقش اساسی و تعیین کننده داشتند؛ بلکه در انتقال قدرت از حاکمیت پوشالی "غنی احمدزی" به طالب در سال گذشته، امپریالیسم انگلستان به مثابه نزدیکترین و مطمئن ترین شریک جنایات امپریالیسم امریکا، نقش و سهم درجه یک داشت.

اینک وقتی علی رغم آن همکاری، می خواهد خود را مخالف طالبان نشان دهد و از شهروندان انگلستان می خواهد تا بیشتر از این به افغانستان مسافرت ننمایند و تلاش می ورزد بدین وسیله به همکان القاء کند که گویا دولت انگلستان با طالب و نظام ملاسالار سروکاری ندارد، درکل دو هدف را تقییب می نماید:

*- می خواهد بدین وسیله باز هم خلق انگلستان را فریب داده، قسمی و انمود سازد که گویا، دولت انگلستان نه تنها سال گذاشته در انتقال قدرت به طالب مسؤولیتی نداشته بلکه اینک نیز با آنها هیچ گونه رابطه ای ندارد و مسؤول جنایات ضد بشری آنها نمی باشد؛

*- دلیل دوم صدور این فرمان ازطرف وزارت خارجه انگلستان، تلاش در جهت بی اطلاع نگه داشتن شهروندان آن کشور از اوضاع واقعی افغانستان می باشد. دولت انگلیس می داند مادامی که شهروندان آن کشور به مسؤولیت و امکانات خود و یا هم پوشش برخی از رسانه های مخالف دولت، به افغانستان مسافرت می نمایند و چشم دید های شان را گزارش می دهند و در نتیجه مردم را از آن چه در افغانستان می گذرد مطلع می سازند، تا حد زیادی دست دولت انگلیس را در کمک به نظام ملاسالار بسته، آنها را تحت فشار قرار می دهد. از همین رو اعلامیه صادر می نماید و شرایط افغانستان را وخیم و خطرناک معرفی می کند و رسماً باشندگان انگلستان را تهدید می کند که اگر در افغانستان به مشکلی برخوردند از دولت انگلیس امید کمک نداشته باشند، تا کسی به افغانستان مسافرت نکند و گزارش جنایات نوکران انگلیس و بقیه کشور های امپریالیستی را به بیرون انتقال ندهند.

هموطنان گرامی!

این که گفته اند "چاقو دسته اش را نمی برد"، در مورد مناسبات نظام ملاسالار و دولت انگلستان صدق می نماید. طالب و نظام ملاسالار که در مواجهه با مردم افغانستان تیز تر و برنده تر از تیغه یک چاقو عمل می نماید و کشور ما را به سلاخ خانه ارتجاع هار و مذهبی و نوکران امپریالیسم مبدل ساخته است، در مقابله با دولت های امپریالیستی به خصوص امریکا و انگلستان، آنها را دسته خود دانسته هیچ گاهی با آنها از در خصومت وارد نمی گردد. این همان تعهدی است که آنها با امضای موافقتنامه ننگین "دوحه" بدان گردن گذاشته اند.

هموطنان گرامی!

فریب بازی های سیاسی و مخالف نمائی هائی کشور های امپریالیستی را نخوریم، آنها در حرف علیه طالب دهن باز می کنند مگر در عمل ظرف یک سال و چند ماه بیش از یک و نیم میلیارد دالر بابت جیب خرجی طالب پرداخته اند. به هیچ کشوری امید نبندید، بیائید با تکیه به نیروی خودمان متحدان به جنگ طالب و نظام ملاسالار برویم، اطمینان می دهیم در چنان صورتی پیروزی از آن ما خواهد شد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!